

[Per Hækkerup.]

og udvalget enighed om det ønskelige i, at de studerende snarest — om muligt straks fra starten — får 2 repræsentanter i den i forslaget § 3, stk. 1, omhandlede bestyrelse, en for de akademiske og en for de ikke-akademiske, forudsat at disse sidste er i stand til at udpege en repræsentant.“

Der er nu hengået ca. 1½ år, siden denne udvalgsbetænkning blev afgivet, i hvilken der, som det siges, med tilslutning fra ministeren udtrykkes ønske om, at de studerende fik denne repræsentation. Såvidt mig bekendt er der endnu ikke foretaget en sådan udpegning af de studerendes repræsentanter, og derfor har jeg tilladt mig at stille den nuværende højtærede undervisningsminister det spørgsmål, hvad ministeren kan oplyse om, hvad der er foretaget for at sikre denne repræsentation.

Undervisningsministeren (Bomholt): Vi, der deltog i udvalgsarbejdet, erindrer, at landstingsudvalgets betænkning virkede aldeles tilfredsstillende, idet vi også i folketinget havde det ønske, at den studerende ungdom burde repræsenteres på et område af så stor betydning for de studerendes egen fremtid. Jeg for min part gik ud fra som givet, at de unge uden tøven var blevet repræsenteret i Ungdommens Uddannelsesfonds bestyrelse, men det var endnu ikke sket, da jeg 1½ år senere overtog undervisningsministeret. Der var i sin tid enighed mellem udvalg og minister om, at ordningen skulle gennemføres, som det hed: „snarest — om muligt straks fra starten —“, men et eller andet har altså virket hemmende.

Af ministeriets akter fremgår det, at ministeriet i overensstemmelse med lovens § 3 nedsatte en bestyrelse på 5 medlemmer. Fondens bestyrelse blev nedsat i oktober 1952, og i november 1952 udbad ministeriet sig en udtalelse fra bestyrelsen over henvendelser fra Danske Studerendes Fællesråd og fra studerende ved Københavns Teknikum om at måtte blive repræsenteret i bestyrelsen. I sin svarskrivelse til ministeriet i slutningen af november s. å. fremhævede bestyrelsen, at det syntes at være gjort til en forudsætning for den af de studerende ønskede repræsentation, at de

ikke-akademiske studerende var i stand til at udpege en repræsentant — det er vel nok en fejltydning, vil jeg tro, af en ganske vist uklar tekst — og påviste samtidig, at de studerende ved Københavns Teknikum ikke repræsenterede alle de uddannelsesformer, der ville komme i betragtning ved uddelingen af uddannelsesfondens midler. Af ikke repræsenterede områder fandtes bl. a. handelsskoleundervisningen samt en 4—5 mere specielle uddannelsesområder.

Bestyrelsen udtalte iøvrigt på den givne anledning, at man ville finde det meget ønskeligt — og for formålet egentlig også tilstrækkeligt — om repræsentanter for de studerende fik adgang til at deltage i bestyrelsens møder og gøre deres synspunkter gældende, men at man ganske skulle henstille, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at gøre dem til egentlig stemmeberettigede medlemmer af bestyrelsen, også når man henså til den for kontinuiteten i bestyrelsens arbejde uheldige omstændighed, at de personer, der eventuelt blev beskikket som repræsentanter for de studerende, ifølge sagens natur næppe kunne bestride hvervet udover det kortere åremål, der ville gå, indtil de havde afsluttet deres uddannelse. Dette sidste argument går ud over formalia og er direkte rettet mod landstingsudvalgets betænkning, men på grundlag af dette responsum afslog ministeriet derefter i januar 1953 henvendelserne fra de studerende, i hvert fald indtil videre, samt udtalte overfor bestyrelsen, at man ville overlade det til fonden selv at afgøre, i hvilket omfang man ville give de pågældende adgang til at deltage i bestyrelsens møder.

I overensstemmelse hermed har bestyrelsen indbudt repræsentanter for de studerende til at deltage som en slags observatører i de sidste tre møder, bestyrelsen afholdt, inden den endelige uddeling af midlerne for 1952—53 fandt sted. Efter at uddelingen for 1952—53 havde fundet sted, anmodede daværende undervisningsminister Flemming Hvidberg mundtligt bestyrelsen om påny at tage spørgsmålet om de studerendes repræsentation i bestyrelsen op til behandling. Dette er sket på et møde den 9. november d. å., altså i min ministerperiode, for kun 1 måned siden, et møde, som jeg ikke på forhånd havde kend-